

Erich Tökke 70-årskalas - tillsammans med sin fru May, 1995. (Hans första fru Elsa är död)

Texten publicerad med originalstavning i brevet. Imponerande att Erich kunnat behålla förmågan att uttrycka sig så väl skriftligt på ett främmande språk vars land han lämnade för mer än 40 år sedan.

Kort översikt om min evangelisttid i Lindesberg och i Ramsbergs Baptistförsamling.

Efter Bibelsskolan och evangelistkursen i Örebro 1948 blev mitt arbetsområde i Lindesberg Elim och i Ramsbergs Baptistförsamlingar. Jag är övertygat om att det var också Guds vilja. Elim Lindesberg hade tre predikoplatser; Elim, Järle och Finntorp, Ramsbergs Baptistförsamling två; Granhult, Gammelbo och Betania Bäckegravan. Pastor Herbert Klesjö var en godhjärtat man och jag hade gott samarbete med honom, och Erik Persson i Granhult var som en god fader för församlingen och även för bygdens folk. När jag var i Lindesberg bodde jag hos Hillis och Arnold Härnman, men i Bäckegravan hade jag mitt hem i Betaniakapellet. Jag tyckte om Bäckegravan ty därtill hade jag flera orsaker.

Kapellets vaktmästarinna Siri Johansson höll Betel ren och städat i hela tiden. När jag kom från Lindesberg, där jag hade min tjänstgöring, så väntad' mig varmt mottagande i kapellets övre våning. Ibland lade jag mera ved i spisen så att värmen räckte hela natten, trots att det var kyligt eller regnigt utanför.

Jag behövde inte heller bekymra mig om måltider. Jag bara knackade på Hanna och Gerda Berggrens dörr, steg in och satt vid bordet. Efter frukost hade vi bibelläsning och bön. Den 95-årige fader Gustav var alltid med och bad så innerligt med de andra. Naturligtvis hjälpte jag "flickorna Berggrens", som folket kallade dem, med tyngre arbete. Höbärgningens tid närmade sig och jag med Sven Gunnarsson lovade att ta hand om höbärgning. Vi skärpte liar och tidigt på morgon, när gräset var våt, vi startade slå gräs. Vi två starka unga män arbetade några timmar och gräset låg på marken. Efter några dagar vi räfsade all torr hö tillhoppa, som räckte för kommande vinter för Berggrens kor. Hanna ville betala oss för arbetet, men vi nekade. Men senare kom jag överens att för hela sommarens arbete ta emot en liten summa.

Församlingarna i Lindesberg och Ramsberg hade bestämt, att största delen av veckodagarna jag hjälper pastor Klesjö och har möten i Finntorp och i Järle, och att de överblivna dagarna arbeta i ramsbergsområdet. På söndagarna i Bäckegravan hålles söndagsskolan under ledning av Hanna Berggren och att jag predikar på förmiddagens gudstjänster. Församlingsäldste Erik Persson eller någon annan läser inledningsordet från Bibeln och ber välsignelse över mötet. Flera gånger blev vi

bjudna på kyrkkaffet hos Berggrens. Söndagens kvällsmöten hade vi i Granhult, där Erik och Hanna Persson bodde. Det hade blivit som en god tradition, att sångarna från Lindesberg hjälpte till med sång och vittnesbörd. Lokalen i Granhult var alltid full av deltagare. Utan att överdriva kan jag säga, att alla var glada att vara med i så god gemenskap. Efter mötet, som regel, hade vi tid för kaffe hos Erik och Hanna.

Utöver den vanliga verksamheten hade vi Tältmöten i Granhult. Jag kommer ihåg, att när vi satte upp tältet, vars ledare var Georg Johansson, då började det regna. Arbetet blev besvärligare, men slutligen tältet var upp och bänkarna under tälttak. Sångarna från Lindesberg hjälpte till på alla möten och pastor Petrus Jansson f.d. församlingens evangelist, predikade med kraft och övertygelse. Det var en riktig högtid i Granhult då bygdens folk deltog på alla möten.

För mig att resa mellan Lindesberg - Granhult och Bäcke-gruvan, använde jag min cykel och senare min motorcykel. Ibland följde jag med vänner från Lindesberg.

På sidan av mitt eget arbete hade jag tid att besöka församlingarna i Riddarhyttan och Kloten. En gång kom prosten från Ramsberg till Bäcke-gruvans skolhus för att anordna en gudstjänst där. Hanna Berggren spelade orgel och jag läste inledningsordet samt bad välsignelse över mötet. Efter gudstjänsten, hade vi trevlig stund hos Hanna och Gerda Berggren. Kanske onödigt att säga, att jag predikade i Granhult och Bäcke-gruvan sjuttiofem gånger.

Min evangelisttid var över i början av oktober 1949 för att vara med i Bibelskolan i Örebro. Jag är mycket tacksam för tiden i Bäcke-gruvan.

Med varmaste hälsningar

Erich Tökke från Vancouver, Canada.

15 juli 2010

Från vänster Siri Johansson, Margareta (Greta) Karlsson med faster Hilma, Erik Persson, fru Klesjö med dotter Birgitta, ev fruns syster, Kalle Gustavsson, Arvid Karlsson med sonen David Karlsson.

Från vänster Hanna Berggren, ev Allans syster, Sven Gunnarsson, Frida och Gerda Berggren. Allan Larsson i mitten.

Skolans barn, 1949, med fröken Ene Kajassaar (Tiiu Swans mor) som fick sin första tjänst här efter flykten från Estland. Namnen på eleverna publiceras allt eftersom tillstånd inhämtats.

Eric Söderlund, fd pastor i baptistförsamlingen i Lindesberg, presenterar Erich Tökke:

Eric Söderlund, augusti 2010 i Bäckegruvan vid ekumenisk gudstjänst intill kapellet. Ingemar Pettersson till vänster vars moster och morbror Valdemar Berggren bodde i Bäckegruvan, samt Daniel Keber till höger.

”Jag känner honom sedan 1950 och har sedan 1992 tillsammans med honom och ensam rest med humanitärhjälp till Hiiumaa/Dagö där Erich var född den 7 oktober 1925. Han flydde till Sverige 1945 och tjänstgjorde som evangelist i Bäckegruvan och Lindesberg 1948-1950. Sen studerade han på teologiseminariet i Örebro 1950-1953, pastor i Visträsk, Vintrosa, Norrköping 1953-1967, pastor i Estonian Evangelical Church, Vancouver, Canada 1967-1968 sedan yrkesman.

Erich slutade som pastor i den estniska församlingen eftersom han inte behärskade engelska språket fullt ut. Han fortsatte att predika utan att vara "vårdhavande pastor". Erich var mycket kunnig i olika hantverk och arbetade i olika firmor. Det sista var en fabrik som tillverkade armeringsjärn. Han hade en enorm kroppsstyrka och engagerade sig nästan i "vad som helst"!

Just nu skriver han en bok på estniska om sina upplevelser på Dagö/Hiiumaa – en önskan av de estniska vännerna.”